

פרק א'

- פסוק א' דבר נבואה מד' אל ישראל ע"י הנביא מלאכי. חז"ל אמרו שזה עזרא הסופר.
- פסוק ב' אמר ד', אני אוהב אתכם, ואם תאמרו מה ההוכחה שאתה אוהב אותנו אהבה עצמית, אולי אהבת את אבותינו ואנחנו בניהם, התשובה היא: הרי עשו אח של יעקב א"כ גם הוא מבני האבות, ואעפ"כ אהבתי רק את יעקב.
- פסוק ג' ואילו את עשו שנאתי, הרי שהאהבה לישראל היא מחמת עצמם, הנביא מפרט במה מתבטאת שנאת ד' לעשו, שמתני את ההרים של עשו (הכוונה הר שעיר) שממה, ואת נחלתו שמתני כמדור לתנים. (סוג נחש).
- פסוק ד' אם יאמרו אנשי אדום, אע"פ שאנחנו עניים, וארצנו נחרבה, מ"מ נחזור ונבנה את החורבות, כך אומר ד' צבקות, מה שהם יבנו אני אהרוס, ומגודל החורבן כולם יכירו את גודל רשעותם, ולכן יקראו להם גבול רשעה, והם עם שד' כועס עליהם, וכך יקראו להם עד עולם.
- פסוק ה' עם ישראל יראו בעיניהם את גודל החורבן של אדום, וכשעם ישראל יהיה בגבולו זו א"י, ואילו גבול אדום תהיה חריבה, תתנו שבח וגדולה לד'.
- פסוק ו' הרי הרגילות היא שבן מכבד את אביו, ועבד מכבד את האדון שלו, ואתם ישראל קרויים בנים ועבדים, א"כ אם אתם מחזיקים אותי כאבא, היכן הכבוד שראוי שתכבדו אותי, ואם אתם מחזיקים אותי כאדון, היכן המורא שראוי לכם לירא ממני, דברים אלו אומר ד' לכהנים שמבזים את שמו, ואם תאמרו במה בזינו את שמך.
- פסוק ז' התשובה היא, בדבר זה אתם מבזים את שמי, שאתם מקריבים לפני קרבן מאוס, ואם תאמרו, במה מתבטא קרבננו המאוס, התשובה היא, במה שאתם אומרים שמזבח ד' הוא מבוזה, שזורקים עליו דם, ומקטירים עליו אימורים שהם דברים מאוסים.
- פסוק ח' ולכן כשאתם מקריבים כבש עֶגֶר אין זה רע בעיניכם, וכן כשאתם מקריבים צולע או חולה, אין זה רע בעיניכם, איך אתם יכולים לומר שזה לא דבר רע, נסו נא להקריב זאת לפני השר והשליט שלכם, האם יהיה מרוצה מכם, או יכבד אתכם עבור זה.
- פסוק ט' ועכשיו אם תחזרו בתשובה, ותתפללו אל ד', יחון וירחם עליכם, הקללה שמוזכרת בפ"ב פסוק ב', אתם גרמתם זאת לעצמכם בגלל שאתם עושים רע בעיני ד', וכי אתם חושבים שד' יסביר לכם פנים.
- פסוק י' הלואי שיהיה בעם ישראל אדם שישים לב לתופעה שמקריבים על המזבח קרבנות מבוזים, ויסגור את דלתות העזרה שלא יקריבו עוד קרבנות, כי עדיף שלא יקריבו קרבנות משיקריבו קרבן מבוזה, אל תבעירו על מזבחי אש לחינם, אין לי רצון בכם שתבואו לביהמ"ק, והמנחה אינה לרצון לפני, א"כ עדיף לסגור את ביהמ"ק.
- פסוק י"א כי מצד מזרח שמשם זורחת השמש ועד מערב שלשם שוקעת השמש, מפורסם שמי בין כל

הגויים, הם יודעים שאני השורש והסיבה לכל מה שיש בעולם, אלא שטועים ועובדים למערכת השמים, כי הם חושבים שהם המתווכים בין ד' לבני אדם, ולכן ראוי לעבוד להם, ובכל מקום שהם מקריבים קרבנות ומנחה טהורה, הם מקריבים לשמי כדי שתמצו לפני, כי גדול וחשוב שמי בגויים, ולכן מקטירים למערכת השמים.

פסוק י"ב - אבל אתם מחללים את שמי, בזה שאתם אומרים שמזבח ד' מאוס, והנכם אומרים שמאכלו של המזבח, היינו הדם והאימורים הם דברים בזויים.

פסוק י"ג - כאשר אתם מביאים כבש לקרבן, אתם אומרים זה לזה, אני מאד עייף מהטירחה שהייתי צריך להביא כבש שמן, אך האמת היא שהוא כחוש ורזה, הנביא מדבר בלשון גוזמא על הכבש שהוא כ"כ רזה עד שאפשר להעיף אותו ברוח הפה, גם אתם מקריבים לפני כבש גזול, צולע וחולה, והואיל ואתם מקריבים לפני בהמות כאלו, האם אתם חושבים שיעלו לרצון לפני.

פסוק י"ד - מקולל אדם שמשקר ואומר שאין לו בעדר בהמה יותר משובחת, ובאמת יש לו בעדר זכר מובחר וטוב לקרבן עולה, והוא נודר ומקריב לד' כחוש, הרי אני מלך גדול וא"כ ראוי להקריב לפני דבר משובח, ואפילו בין הגויים שמי מוזכר במורא, א"כ כ"ש אתם שאני אוהב אתכם.